

Педагогіка Толерантності

№ 1-2 (47-48) 2009

Звіт про громадські слухання стану реалізації наукових розробок лікаря-новатора і науковця А.І. Потопальського 5 лютого 2009 р.

Зруйнуємо 50-річну облогу А.І. Потопальського!

Як і чимало інших ЗМІ, наш часопис вже багато років поспіль друкує матеріали про його геніальні наукові здобутки, чародійні ліки, дивовижні нові сорти рослин тощо, привертає до них увагу суспільства, влади, щоб спонукаючи їх широкі впровадження в практику.

Однак і наші, і інших ЗМІ зусилля поки що не дають жодних позитивних результатів. А це означає, що лише в такий спосіб цю справу не зрушиш, бо занадто вона важка. Потрібно, щоб за неї взялись і громадські організації, здорові політичні, наукові сили, парламентарі та й частина можновладців, що дійсно вболівають за долю народу, Вітчизни.

Перший крок на цьому шляху вже зроблено і він може стати поштовхом для інших.

За ініціативи журналу до справи долучилась **Громадська Рада освітян і науковців України (ГРОНУ)**.

5 лютого ц.р. вона провела громадські **Слухання** про стан впровадження в практику наукових досягнень **А.І. Потопальського**.

Їм передувала чимала підготовча робота.

Потрібно було визначити коло учасників Слухань, скласти списки, з'ясувати адреси, виготовити й розіслати запрошення. А багатьом довелося ще й телефонувати, бо з'ясувалось, що вони вперше чують прізвище *Потопальського*. Серед них були навіть представники ЗМІ, особливо телебачення.

Програма, порядок денний Слухань, розподіл часу вимагали особливої уваги, ретельності. Так само, як і зміст Прес-релізу, проєктів документів, що виносились на розгляд зібрання. Інформацію про захід потрібно було довести до ЗМІ та розмістити на сайті ГРОНУ в Інтернеті.

Все це лягло на плечі голови ГРОНУ *С.М. Ніколаска* та його співробітників *Д.М. Рудня* і *М.О. Зоц*, які працювали, як-то кажуть, «бігом». Були у них і помічники, які теж завзято готували цей захід.

Співробітники Лабораторії вченого підготували й розгор-

нули тематичну виставку, на якій представили відповідну літературу, публікації, продемонстрували ліки, фіточаї, нові сорти виведених рослин тощо та відповіли на безліч запитань вкрай зацікавлених, якщо не шокованих, відвідувачів, які вперше побачили ці чудеса.

Чималу допомогу надали працівники й учні Міжрегіонального Вищого професій-

ного училища зв'язку (директор — Заслужений працівник освіти України **В.С. Петрович**). Його учениці в національному вбранні привітно зустрічали учасників Слухань, реєстрували їх, надавали Прес-релізи, інші інформаційні матеріали, запрошували на виставку, а потім — до зали.

Головний комп'ютерщик училища **С.П. Губов** із групою учнів здійснив фотографування та відеозйомку Слухань, забезпечив демонстрацію слайдів доповідців на великий екран.

Активну участь у підготовці й проведенні заходу взяли члени громадської організації «**Поступ жінок-мироносців**» на-чолі з її головою, відомою поетесою, Заслуженим працівником культури України **Зосю**

Ружин, активісти Національної Ради жінок України, інших жіночих організацій.

Доклав своїх зусиль і наш часопис.

Окрім всього іншого, потрібно було ще й знайти залу для проведення заходу та ще й безкоштовну, бо грошей, звісно, не було.

С.М. Ніколаєнко звернувся до Президента Національної Академії Наук України *Б.Є. Патона* з проханням надати для цього Будинок Вчених. Президент з порозумінням задовольнив це прохання.

*

Після оглядин виставки всі зібрались до Великої конференц-зали і Слухання розпочались.

Короткою вступною промовою їх відкрив головуючий С.М. Ніколасенко.

Він наголосив, що вони зумовлені, перш за все, тією демографічною катастрофою, що з кожним роком незалежності стає все жахливішою, позбавляє життя все більше мільйонів наших співвітчизників, незалежно від їх статків, посад, політичних переконань тощо — смерть косить всіх без розбору. За таких умов геніальні наукові розробки, чудолійні ліки, лікувальні рослини А.І. Потопальського, що здатні врятувати ці мільйони від смерті, набувають надзвичайної актуальності.

Станіслав Миколайович проінформував про склад Президії та учасників зібрання — це науковці, медики, громадські діячі, активісти громадських організацій, викладачі ВНЗ і студенти, пред-

ставники друкованих ЗМІ, радіо, телебачення. Окремо відзначив групу колишніх хворих на рак, яких ліки нашого вченого буквально витягли з того світу. Одна з них — *М.М. Галабуда* була в президії.

Першим до слова запросив головного «винуватця торжества».

Анатолій Іванович зробив ґрунтовну доповідь про свої справи, починаючи із створення 50 років тому, ще студентом 2-го курсу Івано-Франківського медінституту найефективнішого у світі протиракового препарату *АМІ-ТОЗИНУ*, і закінчуючи днем нинішнім.

Слухачі вперше почули детальну розповідь про його наукові розробки, про 70 ліків від найважчих хвороб для людей, тварин, птахів, комах, рослин.

лікувальні фіто-
чаї, про створе-
ний ним за 50
років на 40 гек-
тарах Дендропарк
“ПЕРЕМОГА”
на Житомирщині,
де зібрано понад
300 сортів рослин
з усього світу,
переважно ліку-
вальних.

Вони не лише
почули, а й поба-
чили все це на
слайдах з екрану.

Побачили молекуляр-
ну структуру тих
ліків, механізм,
результат їх дії,
як світяться рако-
ві клітини зразу
після введення в
організм аміто-
зину, що єдине
допомагає хірургу
робити операцію
не навмання, не
помацки, а чітко

про виведені ним 30 оригі-
нальних, дивовижних сортів
нових рослин, що дають висо-
кі врожаї без добрив на пісних,
засолених, засушливих ґрун-
тах, споживають азот прямо з
повітря та морську просолону
воду і при всьому тому ще й
не хворіють, а навпаки, справ-
ляють могутню лікувальну,
очисну дію на людей, тварин,
на все живе, на все природне
довкілля. Та ще й дають високі
врожаї. Почули про його чудо-

бачачи захоплені раком част-
ки органів, які слід оперу-
вати. Водночас це найкраща
діагностика ракових захворю-
вань, якої фактично не існує.
Повно випадків, коли людей
лікують від чого завгодно, але
не від раку, яким вони дійсно
хворі. Про це лікарі дізнають-
ся лише перед самою смер-
тю своїх пацієнтів, або вже
після смерті, після розтинів. І
саме тому ніхто не знає точно,
скільки сьогодні в Україні і

світі хворих на рак. Кажуть, що 1 і 15 мільйонів відповідно. Але насправді, саме за відсутності надійної діагностики ці цифри повинні бути значно більшими — добре, якщо не вдвічі.

На екрані постали таблиці з достовірно дослідженими впродовж багатьох років результатами лікування найтяжчих хвороб амітозином, ізотізоном, іншими ліками, що беззаперечно підтвердили їх потрясну ефективність.

Дослідження, практичне застосування ліків довели високу їх ефективність проти СНІДу, це фактично єдині у світі ліки проти цієї чуми нашого часу. А Державну програму боротьби зі СНІДом, в межах якої й проводились ці дослідження, випробування ліків, давно ліквідували. Справу передали Міністерству охорони здоров'я, яке за своїм звичаєм нічого не робить. І це при тому, що Україна займає перше місце у Європі і третє у світі (скоро й

там стане першою) за темпами зростання кількості хворих на СНІД.

Науково-дослідний Інститут молекулярної біології і генетики Національної Академії Наук України, в якому він працює вже 31-й рік, тричі подавав на розгляд у всі владні структури Програму боротьби з можливими спалахами епіде-

мій чуми, холери, смертельно небезпечних різновидів грипу, сибірської язви, туберкульозу (а ця епідемія вже давно лютує в Україні), але їм не приділили жодної уваги.

Наприкінці своєї доповіді вчений широко подякував ГРОНУ, всім учасникам Слухань за те, що вони відбулися, черговий раз привернули увагу суспільства до тих проблем, від вирішення яких прямо залежить доля народу, держави, їх сьогодення і майбуття.

*

Доповідь вислухали з невгамовною увагою, а потім задали чимало запитань.

Перше — хто висунув його кандидатуру на здобуття Нобелівської премії у 2004 р. і як це позначилось на відношенні нашої влади до його наукових розробок, ліків тощо і до нього самого.

— Висунули його закордонні вчені.

Про це в Україні ніхто й не знав, лише в одній газеті з'явилась невеличка замітка про цю подію. Влада взагалі на це не відреагувала, ніби для неї то звична справа, ніби українських вчених мало не щорічно висувують на здобуття цієї премії. Хоча за всі роки незалежності то був єдиний, безпрецедентний випадок.

Два запитання поставила завіділом редакції газети «Дзеркало тижня» *Л.М. Суржик*.

Спочатку *Лідія Михайлівна* сказала про нещодавно пережиту жахливу трагедію: після пологів рак буквально за кілька місяців «спалив» її улюблену доньку, осталося без мами двоє онучат, одне з них — немовля. Доньку лікували в хорошій клініці досвідчені лікарі, але... спочатку не від раку, бо діагноз був неточним. А коли встановили правильний діагноз і вона звернулася до Анатолія Івановича, то й він був уже безсилий допомогти.

А запитання такі:

— Чи справді збудують золотий пам'ятник тому, хто винайде ліки від раку, як про це давно ходять чутки?

— Чи Ваші ліки гарантують стопроцентне лікування раку?

Відповідь була така.

— Про золотий пам'ятник то нічим не підтверджена легенда, метою якої, мабуть, було стимулювати пошук ліків.

— Ні мої, ні будь-які інші ліки не є і не можуть бути стопроцентною гарантією від раку, інших важких хвороб. Бо люди різні і хворіють по-різному, і по-різному реагують на ліки. Хай рідко, але зустрічаються хворі, організм яких не сприймає навіть амітозин.

Мова може йти лише про більшу чи меншу ефективність ліків. Що стосується амітозину, то він, безперечно, найефективніший із всіх відомих у минулому і сьогодні препаратів.

Далі попросили розповісти про його відвідини США, про що мало відомо.

Відповідь була розгорнутою:

— Чому питаєте саме про США? Адже я представляв медичну науку СРСР на міжнародних конференціях і виставках у 30 країнах. Хоча, правду кажучи, про це сьогодні у нас теж мало хто знає. Як і про те, наприклад, що мене без кінця викликали в Кремлівську лікарню, де місяцями доводилось допомагати лікувати наших найвищих партійно-державних сановників.

У ті часи влада добре знала про мої наукові розробки, ліки, високо їх цінувала, всебічно підтримувала. Тож і довіряла мені представляти вітчизняну медичну науку на міжнародному рівні. Це лише тепер, у роки незалежності владі глибоко на це начхати. Тож і не дивно, що 7 найкращих моїх співробітників, талановитих науковців давно втекли за кордон шукати кращої долі. Або взяти того ж *Новицького*, який за кордоном зі своїм українцем вже давно став мільйонером.

До США мене і ще 2-х вчених запросила могутня приватна медична фірма, яка була добре проінформована про наші розробки, ліки і бажала мати з них зиск. Вони прискіпливо розпитували нас про наші справи, а потім запропонували воістину казкові умови для роботи і життя, якщо...

Якщо залишимося. Хвалити *Бога*, ніхто з нас 3-х на те не погодився.

На тому втрутився Ніколаєнко і попросив дати можливість вченому хоч трохи відпочити після понад годинного стояння перед аудиторією.

*

До слова запросили вже згадану вчительку 40-ї школи зі Львова *М.М. Галабуду*. У своїй короткій схвильованій промові *Марта Михайлівна* розповіла, як у 2005 р. місцевий професор-онколог виніс їй категоричний вирок: — *Ви приречена, жити залишилось лічені дні*. І в це неважко було повірити, бо хвороба у мене набрала жакликої форми — все буквально гнило, текло (вона показала на груди). Але вірити не хотілось, і коли мені сказали про Потопальського, то негайно взяла квиток і помчалась до нього, як до останньої надії.

І те, що я сьогодні стою тут перед вами, то лише завдяки лікам цієї рідкісно доброї, милосердної людини, якій я низько вклоняюсь від себе і всіх ним врятованих.

Наступним виступав доктор ветеринарних наук, професор, дійсний член Міжнародних академій ветеринарних наук та біоенергоінформативних технологій, завідувач кафедри гігієни тварин і основ ветеринарної медицини і лабораторії імунології тварин Білоцерківського національного аграрно-

но працюють над створенням таких ліків — вже запатентували 5 нових ефективних препаратів.

Однак наші медичні й ветеринарні керівники блокують вітчизняні ліки і полюбують закуповувати імпортні (5000 найменувань придбали), що набагато дорожчі і малоефективніші за наші. Тобто тринькають на вітер шалені кошти, яких так бракує нашим злидненим медицині й ветеринарії.

Він також відзначив, що його учениця, докторантка **Т.П. Ткаченко** вже рік успішно впроваджує ліки Потопальського в Греції.

го університета **А.М. Нікітінко**.

Він розповів про багаторічну плідну співпрацю з Потопальським, дав високу оцінку його науковим досягненням, лікам, у тому числі й тим з них, що служать здоров'ю тварин і рослин. Його науковці теж актив-

Великий інтерес викликав виступ лікаря онкологічного диспансера з Житомира **В.М. Ковальчука**, який вже більше 20 років лікує амітозином хворих на рак. Причому лікує ніби й неофіційно, по-партизанськи, не маючи на те належних умов (все ж таки

диспансер то не лікарня), але на диво успішно. Як практик з величезним стажем, він піддав різкій критиці існуючі методи лікування онкохворих хімістерапією, опромінюванням, хірургією, які часто завдають їм більшої шкоди, ніж сама хвороба. Навів приклади, коли ці методи, операції не лише не лікують, а навіть не заважають хворобі поширюватись, захоплювати ще здорові органи організму. І коли саме такі хворі попадали нарешті до нього, то амітозин буквально спасав їх, долав хворобу. Продемонстрував таблицю результатів лікування онкохворих амітозином за 20 років, в якій показано стан кожного хворого до початку лікування і після закінчення. Ці результати вражають неймовірно високими показниками вилікованості, про які наша офіційна масова онко медицина — хімістерапія, опромінення і хірургія — може лише мріяти.

Народний депутат кількох скликань, член комісії по боротьбі зі СНІДом при Президентові України, голова Департаменту з виконання покарань Кабміну **В.В. Кошинець** розповів, як познайомився з Потопальським, коли він спасав від раку його близьких. Як він звертався з листами до керівників держави з вимогами

підтримати вчешного, налагодити масове виробництво його ліків тощо. Які чудові резолюції цих керівників на тих листах лягали. І як потім все закінчувалось нічим. Виходячи із власного гіркого досвіду, він закликав аудиторію діяти більш рішуче, настирніше у боротьбі за справу Потопальського. Він особисто буде діяти саме так.

З. Ружин у своєму короткому виступі стисло розповіла про Дендропарк Потопальського, про те, як ще студентом він зводив до нього у мішках рідкісні рослини. Це парк унікальний, єдиний у своєму роді і повинен отримати статус Національного.

Під бурхливі оплески присутніх *Зоя Володимирівна* внесла пропозицію про присвоєння вчешному звання

Героя України за його самовіддану, подвижницьку, героїчну працю на благо народу, Батьківщини.

З особливою увагою зібрання вислухало виступ заступника керівника Державного управління справами Президента України **Р.Л. Валіхновського**.

Він висловив високу оцінку діяльності вченого, зазначив, що в головній лікарні країни в Феофанії його ліки давно і успішно використовуються. На його переконання **амітозин** незрівнянно ефективніший від **україну**, який являє собою його слабку, невдалу копію та до того ж ще й вкрадену Новицьким у Потопальського.

Ростислав Любомирович запевнив, що надасть повну інформацію про все, що почув і побачив на цих Слуханнях. Президенту, який, власне, для того й надіслав його сюди. Пообіцяв, що буде робити все, що в його силах, на підтримку великої справи Потопальського.

Докент **І.Г. Богуцький** розповів про страшні поневіряння, яких зазнала його донька, у якої виявили пухлину мозку. І лише ліки Анатолія Івановича врятували її, за що він вклонився йому прямо з трибуни. У цьому від-

ношенні він вже був третім серед виступаючих.

Він також почав розповідь про те, як технар, колишній викладач профтехучилища Новицький «творив» свій україн. Однак зупинився і запитав Потопальського, чи можна продовжувати. А той сказав, що не треба. Бо він глибоко віруючий християнин і вважає, що треба прощати людям гріхи їхні, як велить **Господь**.

У попередньому номері нашого часопису («ПТ», № 4, 2008 р., с. 176, 177) показано, як цей технар, що нічого не тямив в медицині, біології, фармакології, «створив» отой «свій» україн: вивезені з лабораторії Потопальського папери стосовно технології виготовлення амітозину, в яких сам так і не спромігся хоч щось втямити, налав закордонним вченим, добре заплатив і ті

й зробили йому отой сурогат амітозину, який він і назвав українном.

Останнім виступав наш головред **Я.А.Береговий**. Він закликав ЗМІ докорінно змінити тактику: від інформації про справу Потопальського і прохань підтримати її переходити в рішучий наступ проти кожного, всіх, хто коїть перешкоди цій справі, тобто коїть злочин проти власного народу і всього людства.

Також зазначив, що все більше вітчизняних і зарубіжних фахівців доходять висновку: *велична справа нашого геніального вченого не обмежується ліками, новими сортами рослин тощо, бо насправді це революційний переворот у біології, генетиці, медицині, ветеринарії, рослинництві, агрономії, фармакології, який відкриває їм необмежені можливості прискореного подальшого розвитку, що*

забезпечить людству здорове, заможне, щасливе життя.

АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ ПОТОПАЛЬСЬКИЙ — це вчений такого ж рівня як Гіппократ, Мендель, Морган, Менделєєв, Вавілов. І Україна вправі пишатись ним перед усім світом і мусить оберігати його, мов зіницю ока.

*

Було ще багато бажаючих виступити. Однак головуючий змушений був підвести ризик, бо часу на те не залишилось.

На обговорення й прийняття запропонували проекти двох документів:

— Звернення до Президента, Голови Верховної Ради і Прем'єр-міністра про допомогу у створенні *Українського національного Центру молекулярно-генетичного і духовного оздоровлення людини і довкілля* під орудою А.І. Потопальського.

— Звернення до Президента України про присвоєння А.І. Потопальському звання *Героя України*.

Учасники Слухань одностайним голосуванням прийняли їх.

Постало питання: хто підпише ці документи? Після цікавої дискусії вирішили: доручити підписати їх голові та секретареві Слухань, а до їх підписів додати підписи всіх учасників зібрання.

Перше Звернення подаємо далі. Подаємо без підписів учасників Слухань (до оригіна-

лів Звернень вони були додані) лише тому, що хоча вони і є в Редакції та займають цілих 6 сторінок.

На цьому й завершилась робота Слухань.

Їх учасники і не помітили, як схлинуло майже 3 години від веденого часу, бо все промайнуло як одна мить. Все від початку до кінця знято на відео. І якщо телебачення наважиться на трансляцію цієї відеозйомки, то мільйони вдячних телеглядачів будуть дивитись її, затамувавши подих.

*

З тих пір минуло вже більше 3-х місяців.

Які ж результати?

Перший той, що про ці Слухання розповіли своїм читачам газети — *«Голос України»*, *«Сільські вісті»*, *«Киевские ведомости»*, *«По-українськи»*, *«Публика»*, *«Вести, верси, события (ВВС)»*, *«Формула здоров'я»*, *«Буковинське віче»*, *«Древлянський край»*, *«Персонал плюс»*.

5-й телеканал, журналісти якого приймали участь в Слуханнях, протранслював цікаву телепередачу про А.І.Потопальського. В ній взяв участь і Р.Л.Валіхновський, який тепер на всю країну повторив дещо з того, про що говорив на Слуханнях.

До сайту А.І. Потопальського в інтернеті (www.potopalsky.ua), який відвідують користувачі з понад 80 країн, після слу-

хань кількість звернень зросла у березні ц.р. до 5170 проти 2547 у січні, тобто вдвоє.

Таким чином, ЗМІ подали добре сконцентрований згусток інформації про справи вченого і про присвячені йому Слухання.

Окрім явного позитиву, це мало і прикрий негативний наслідок, якого ніхто не чекав, хоча й слід було б: онкохворі з усіх кінців країни на кілька тижнів взяли буквально в облогу Лабораторію вченого і весь його інститут, робота яких була значною мірою паралізована. Керівництво інституту вже подумувало над тим, чи не відправити всю Лабораторію у відпустку, щоб у такий спосіб втихомирити хворих, ліквідувати їх потік.

А хворим, звісно, що було потрібно — ліки. А їх то як раз і немає. І їм скоріше потрібно було звертатись зі своєю болючою потребою не до Потопальського, який нічим не міг їм зарадити, допомогти, а до міністра охорони здоров'я, потрібно було паралізувати роботу його міністерства, яке не дозволяє ці ліки виробляти.

Лише після того, як хворі переконались, що ліків таки немає, потік їх сам собою вчух.

Такою була реакція хворих.

А яка ж реакція тих, на чию адресу відправлені Звернення учасників Слухань?

Мабуть, про це ще рано говорити, бо ж відомо: такі

непрості, складні речі так швидко не робляться.

Правда, одна реакція не забарилась, вже надійшла. Це

лист заступника міністра охорони здоров'я Лазоринця, який і подаємо.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

вул. М.Грушевського, 7, м. Київ, 01021. тел. (044) 253-61-94. E-mail: moz@moz.gov.ua,
web: http://www.moz.gov.ua, код ЄДРПОУ 00012925

18.03.09 № 08.03.С1/95

На № _____ від _____

Вх. № 10
2009г.

Громадська Рада освітан
і науковців України

Міністерство охорони здоров'я на виконання доручення Кабінету Міністрів України від 16.02.2009 № 7206/1/1-09 розглянуло звернення громадських слухань щодо наукових розробок А.І. Потопальського і повідомляє наступне.

Матеріали на препарат Амітозин у двох лікарських формах (розчин для ін'єкцій та порошок) дійсно подавались для експертизи до Державного підприємства "Державний Фармакологічного центру" МОЗ України (надалі – Центр) у 1998 році. Рішеннями Науково-експертної ради Центру (від 29.12.1998, протокол № 10 та від 24.06.1996, протокол № 6) було рекомендовано проведення його клінічних випробувань. Результати клінічних випробувань препарату до Центру не надходили.

Відомості про препарат Ізотизон у інформаційній базі Центру відсутні.

Відповідно до ст. 9 Закону України від 04.04.1996 р. № 122/96 "Про лікарські засоби" застосування лікарських засобів в Україні дозволяється після їх державної реєстрації. Станом на 05.03.2009 р. препарат Амітозин виробництва Інституту молекулярної біології та генетики НАН України, ТОВ "Інститут оздоровлення та відродження народів України" у жодній лікарській формі в Україні не зареєстровано.

Відповідно до Порядку проведення експертизи реєстраційних матеріалів на лікарські засоби, що подаються на державну реєстрацію (перереєстрацію), а також експертизи матеріалів про внесення змін до реєстраційних матеріалів протягом дії реєстраційного посвідчення, затвердженого наказом МОЗ України від 26.08.2005 №426, авторам необхідно звернутись до Центру із заявкою та комплектом необхідних реєстраційних документів. Центр готовий надати авторам консультативну допомогу та оперативно розглянути матеріали щодо реєстрації лікарських засобів.

НАН України вважає, що за своєю науково-практичною спрямованістю пропозиції А.І. Потопальського заслуговують на увагу. Інститут молекулярної біології і генетики НАН України у межах існуючих матеріально-фінансових можливостей сприяє реалізації його наукових і практичних планів щодо боротьби з онкологічними та вірусними захворюваннями з використанням природних засобів. При Інституті завершується будівництво Науково-освітнього

центру новітніх генних і клітинних технологій «Геном». На виконання Указу Президента України від 11.09.08 №827/2008 „Про додаткові заходи щодо розвитку наукової і науково-технічної діяльності Національної академії наук України” Національна академія наук України завершує підготовку необхідних матеріалів для створення біотехнологічного центру.

Таким чином, створюється підґрунтя для більш ефективної роботи з впровадження наукових розробок медичного призначення установ НАН України і пропозицій А.І. Потопальського, в тому числі.

Пропозиція щодо відкриття окремих курсів і кафедр молекулярного-генетичного і духовного оздоровлення людини і довіклія у вищих навчальних закладах може бути розглянута в установленому порядку Міністерством освіти і науки України, яке вважає за доцільне передбачити розроблення відповідних курсів у межах майбутньої програми, створивши для цього робочу групу із представників зацікавлених міністерств та відомств.

Міністерство аграрної політики України не змогло надати об'єктивну оцінку науковим розробкам, які наведені у зверненні, через відсутність конкретних матеріалів. Разом з тим, відмічає, що у Національному університеті біоресурсів і природокористування України функціонує навчально-науковий інститут охорони природи і біотехнологій, кафедри якого (екології агросфери та екологічного біорізноманіття, радіології та радіоекології, екобіотехнології і біорізноманіття, молекулярної генетики та біобезпеки, екобіотехніки та біоенергоконверсії тощо) дозволяють проводити навчальний процес у відповідності до вимог, які забезпечують збереження навколишнього середовища.

Заступник Міністра
Кочет.
Петрашенко
253-72-54

В.В. Лазоришинець

Цей лист дуже схожий на лист директора Департаменту розвитку медичної допомоги МОЗ **Жданової**, надрукований у минулому номері журналу (№ 4, 2008 р.).

Перше запитання до заст. міністра таке:

— Якщо пан Лазоришинець стверджує, що амітозин не зареєстрований і тому не може застосовуватись для лікування онкохворих, то яким же чином

той же МОЗ, одним з перших керівників якого він являється, без найменших проблем, буквально в одну мить зареєструвало і дозволило пролаж його сурогата україна?!

Чи не тому, що Новицький прибув з ним в Україну з мільйонами в кишенях, тоді як у Потопальського їх немає? Хоча якби вони в нього й були, то він всерівно не зареєстрував би амітозин, бо принципово не дає хабарі, вважає їх великим гріхом.

Між іншим, Новицькому вдалося без особливих проблем зареєструвати свій україн і в Австрії, скоріш за все тому, що там немає подібного до нашого МОЗ і такого замміністра, як пан Лазоришинець, чи такого директора Департаменту розвитку медичної допомоги, як пані Жданова.

Друге питання: — Що за останні 18 років зробило МОЗ, щоб зареєструвати амітозин, налагодити його серійне виробництво і рятувати ним смертельно хворих, та коли дозволить лікувати їх ізатизоном?

На слухання запросили міністра, щоб саме йому задати ці запитання. Але він і сам не прийшов, і нікого не надіслав замість себе. А це може означати лише одне: МОЗ геть не цікавлять справи, ліки Потопальського, воно давно поставило на ньому жирний хрест. І саме про це свідчать листи Лазаришиння і Жданової.

Цей пан і ця пані так звикли нічого й нікого не боятись, що навіть не усвідомлюють, як небезпечно вони себе "засвітили", підставили цими листами. Адже це офіційні документи для слідчих, для прокуратури,

коли вони почнуть з'ясовувати, хто ж конкретно не пускає ліки Потопальського до хворих, прирікаючи їх на смерть. А тим часом ці листи дозволяють, дають право громадськості вимагати негайної відставки зі своїх посад цього пана і цієї пані.

І прокуратура, і громадськість повинні нарешті зацікавитись і тим, чому ті багатомільйардні прибутки, які може забезпечити широке впровадження в практику наукових розробок Потопальського, його ліків, рослин, жодним чином не цікавлять владу.

І це в умовах фінансової кризи, коли ця влада буквально навколішки випрошує податки МВФ, а отримавши 2 перші позички, радіє як дитина. Хоча з допомогою Потопальського могла б стати такою заможною, що й фінансову кризу пододала б і МВФу позички б давала.

Мільйони пересічних незможних громадян нині мріють про безкоштовну медицину і дешеві ліки, як то було за радянських часів. Мріють, однак не помічають, що безкоштовна, незрівнянно краща за радянську медицина давно вже панує в Україні.

Щоб у цьому переконатись, досить послухати радіо і почути: щодня, з ранку до ночі досвідчені фахівці геть безкоштовно ведуть "прийом" мільйонів хворих, "лікують" їх прямо по радіо. Хворі

давно вже не мають найменшої потреби ходити в лікарні, поліклініки, до своїх лікарів. Тепер вони можуть лікуватись, не виходячи з дому. Досить їм зручно влаштуватись у кріслі чи на канапі, ввімкнути радіо і фахівці з усіх без винятку хвороб (від нежитю до імпотенції), які-небудь Абрами Івановичі чи Івани Абрамовичі самим детальним чином розкажуть їм про всі секрети їхніх хвороб, дадуть поради, рекомендації, як ці хвороби швидко вилікувати.

Правда, у всіх у них до єдиного порада, рекомендація лише одна: *негайно купи ліки, які вони рекомендують!* А щоб у хворих не залишилось жодних сумнівів, що дійсно треба галопом бігти й купувати саме ці ліки, те ж саме їм порадять колишні хворі, що вилікувались саме цими ліками. Правда, вони іноді попереджають, що ці ліки дещо дорогуваті, але хто ж заощаджує на власному здоров'ї.

От така шаленно дорога і шалена сама по собі реклама ліків щодня волає по радіо, заповнює буквально кожну щілину між іншими радіопередачами, б'є і б'є у вуха слухачів, вибиває з них гроші.

*

У вище надрукованій статті *Е. Колодійчука*, який вже *"понад чверть століття пише про медицину"* і добре знає її таємниці, читаємо:

«...всесильна і невмируща фармацевтична мафія, що має від протиракових хімпрепаратів мільярдні прибутки, не дає пробитися на медичний ринок найкращому у світі протипухлинному препарату амітозину...»

— За яких умов ця мафія має найбільші прибутки?

— Коли більшість населення хвора, бо здоровим ліки не потрібні.

Їй потрібні не просто хворі, а важкохворі, готові віддати за ліки останню копійчину. Серед всіх категорій важкохворих сама прибуткова для цієї мафії саме категорія онкохворих, бо вона найбільша і з неї легко здерти все до останньої нитки.

То хіба ж фармацевтична мафія допустить до онкохворих амітозин, який прямо загрожує або ліквідувати їх, або докорінно зменшити, тобто є для неї страшним ворогом?!

Хтось запитає:

— А як же вона допустила до онкохворих україн?

Однак хто ж знає, чи не клепає вона й на ньому свої мільярди. Адже він шалено дорогий і лікує лише мізерну частину онкохворих лише 1-ї і 2-ї стадії і то лише за умови, якщо у них є великі гроші. Тобто українчим не загрожує мафія.

20.05.2009р. У День медика Верховна Рада провела слухання про стан вітчизняної медицини, який виявився воістину жахливим.

Серед іншого народні депутати, інші виступаючі наве-

ли факти жахливої корупції в медицині, і перш за все, в фармакології. Тобто мова йшла саме про фармацевтичну мафію. До речі, про Потопальського, його ліки ніхто не сказав жодного слова.

*

Сьогодні вже очевидно, що справа не обмежується однією лише фармакологічною мафією — вона лише складова частина більш могутньої загальномедичної мафії.

Це переконливо, яскраво засвідчила нинішня кримінальна справа першого заступника міністра охорони здоров'я, головного санітарного лікаря України Пладенчука: — фармакологічна мафія придбала непридатну індійську вакцину, від якої помер підліток і сотні дітей опинились в лікарні, а медична мафія дозволила застосувати її без попередньої перевірки.

Саме масове в історії винищення народів організували фашисти, власного народу — більшовики-марксистки. Але в історії ще ніколи не було щоб його організувала медицина. Вищент корумпована, скорена мафіями Україна перша в історії потрясає світ такою дивовижною новацією.

Тож очевидно: подолати могутню фармакологічно-медичну мафію здатен лише всенародний рух, всенародне повстання проти неї.

А ці Слухання — то перший крок, поштовх до цього.

РЕДАКЦІЯ

Президенту України
ЮЩЕНКО В.А.
Голові Верховної Ради України
ЛИТВИНУ В.М.
Прем'єр-міністру України
ТИМОШЕНКО Ю.В.

ЗВЕРНЕННЯ

**громадських Слухань щодо стану реалізації
наукових розробок лікаря-новатора і науковця**

А.І.ПОТОПАЛЬСЬКОГО,

що відбулись 5 лютого 2009 р.

**за ініціативою Громадської Ради освітян і науковців України
в Будинку Вчених Національної Академії Наук України**

У слуханнях прийняли участь вчені, онкологи, аграрії, журналісти, представники громадськості, студенти, вилікувані від раку хворі – всього 175 осіб.

На основі доповіді А.І.Потопальського, її обговорення учасники Слухань відзначили, що директором Інституту оздоровлення і відродження народів України і благодійного фонду «Небодарний цілитель» Потопальським А.І. разом з колективом співавторів Інституту молекулярної біології і генетики НАН України і багатьох профільних вітчизняних і зарубіжних наукових, виробничих і клінічних установ відкрито і обґрунтовано розвиток нового наукового напрямку покращення структури природних біологічно активних речовин з одержанням препаратів, які на молекулярному і генетичному рівні оздоровлюють людину і довкілля. Вченими одержані оригінальні препарати з протипухлинною, протираковою, противірусною (в т.ч. і проти СНІДу, гепатиту С) імунорегулюючою і протирадіаційною дією, розроблені способи використання їх впливу на біологічні процеси в медицині, ветеринарії, сільському господарстві. Найбільш відомі з них «Амітозин» та «Ізатизон», які захищені авторськими свідоцтвами і багатьма закордонними патентами.

Усього колективом зареєстровано в державному реєстрі колишнього СРСР понад 70 нових ліків. На превеликий жаль, жодні з них не впроваджені у медицині. «Ізатизон» впроваджено у ветеринарії, а «Амітозин» в черговий раз пройшов офіційні клінічні випробування і рекомендований онкологами до широкого клінічного застосування.

А.І.Потопальським розроблені і впроваджуються найновіші біотехнології по очищенню довкілля і використанню рослин, здатних засвоювати азот з повітря замість дорогих добрив. Ці

рослини дають високі врожаї на засолених ґрунтах, при гідропонному вирощуванні з використанням морської води без її опріснення. Завдяки цим технологіям збільшується продуктивність рослин, корисних комах (бджіл, шовкопрядів, трихограм), риб, птахів, тварин. Цей новий спосіб боротьби з агробактеріальним раком рослин на основі принципово нової технології його діагностики, запобігання і лікування з прискореним отриманням стійкого до раку насіннєвого і посадкового матеріалу (виноград, кісточкові, плодові, овочеві та ін.) дає, наприклад, 250-2500 доларів додаткового прибутку лише з 1 га площі виноградників. Винайдені оригінальні способи молекулярного підвищення врожаю основних сільськогосподарських культур: обробка насіння злаків, овочів, бавовни новими речовинами, що підвищують їх врожайність на 10-40%, не забруднюючи навколишнє середовище.

На жаль, такі унікальні сорти рослин, випробувані і затверджені Держсортінспекцією України для масового використання, як — кормовий люпин «Індустріальний», картопля «Дзвін», тетраплоїдне жито «Древлянське», гарбуз «Кавбуз Здоров'яга», ехінацея «Поліська красуня», томати «Українські» існують тільки на ділянках оригінаторів, а їх елітне насіння системно державою не закуповується при мільярдних затратах на закупівлю гірших зарубіжних сортів.

Розроблені авторами оригінальні оздоровчі комплекси лікарських рослин і напоїв з імунорегуючими, дезінтоксикуючими властивостями сприяють виведенню токсичних речовин та радіонуклідів, придатні для масового комплексного оздоровлення населення, включаючи дітей, працівників шкідливих виробництв і т.ін.

З метою прискорення реалізації представлених наукових розробок, їх державної підтримки і заохочення бізнесових структур пропонуємо:

1. Просити Президента України, Кабінет Міністрів України, Верховну Раду України сприяти в організації **Українського національного центру молекулярно-генетичного і духовного оздоровлення людини і довкілля.**

Структура Центру передбачає:

— науковий комплекс з модифікації структури біологічно активних речовин з підрозділами, що здійснюють фундаментальні дослідження з цього напрямку в галузі охорони здоров'я, ветеринарії, рослинництва, екології, та його фінансування в обсязі 35 млн. грн.;

— науково-клінічний лікувально-оздоровчий комплекс за участю медичних установ МОЗ і АМН України з виробничими підрозділами на базі Інституту оздоровлення і відродження народів України та Інституту молекулярної біології і генетики НАН України;

– науково-клінічний, лікувально-оздоровчий ветеринарний комплекс на базі ветеринарних установ, птахофабрик, племінних, рибних, хутрових і бджолярських господарств;

– комплекс оздоровлення довкілля за участю представників МНС, Мінекобезпеки в районах екологічної біди з селекційно-виробничими підрозділами на базі фермерських господарств «Прометей» Васильківського р-ну Київської обл., с.Білоусівка на Миколаївщині, колективного сільського господарства «Нива» Коростенського району Житомирської області, Дендропарку «Перемога».

2. Просити Міністерство освіти і науки, Президію Національної Академії Наук України розробити проєкт **Державної науково-технічної програми** з цих напрямків на найближчі 10 років.

3. Створити громадську координаційну раду з вирішення організаційних питань і координації наукових досліджень за участю директора ІМБІГ НАНУ академіка Г.В.Єльської, заступника директора з наукової роботи член-кор. НАНУ, професора Д.М. Говоруна, автора цього наукового напрямку А.І.Потопальського, голови Громадської Ради освітян і науковців України С.М.Ніколаєнка, співвиконавців-спонсорів і бізнесменів.

4. Максимально поширити інформацію про відкриття нового наукового напрямку і громадських Слухань у ЗМІ та профільних міністерствах і відомствах, розмістити відгуки і це Звернення на сайтах www.potopalsky.kiev.ua, www.gromu.ua.

5. Звернутись до Міністерства освіти і науки, Міністерства охорони здоров'я та Агропромполітики України з проханням про організацію у вузах біологічного профілю курсів і кафедр молекулярно-генетичного і духовного оздоровлення людини і довкілля.

6. Звернення громадських Слухань разом із супровідною інформацією направити Президенту України, Кабінету Міністрів України, Верховній Раді України, керівникам профільних установ і відомств для широкого ознайомлення і залучення їх співробітників до власного порятунку і оздоровлення довкілля.

Прийнято одногolosно 5 лютого 2009 року.

Головуючий на зібранні
Голова ГРОНУ,
професор

С.М.Ніколаєнко

Секретар зібрання,
головний редактор журналу
«Педагогіка толерантності»

Я.А.Береговий

Підписи учасників зібрання на 6 аркушах додаються.